فرهیختگان
www.fdn.ir @farhikhtegandaily
شنبه ۱۸ فروردین ۱۳۹۷ ■ ۲۰ رجب ۱۴۳۹ ■ ۷ آوریل ۲۰۱۸ ■ شماره ۲۴۶۳

اردبیل ARDABIL	مشهد ISFAHAN	تهران TEHRAN	اصفهان BUSHEHR	بندرعباس AHWAZ
↑ 13	↑ 16	↑ 21	↑ 18	↑ 34
↓ 01	↓ 06	↓ 12	↓ 09	↓ 22

کلام معصوم(ع): حضرت محمد (ص): امت من تا هنگامی که یکدیگر را دوست بدارند، به یکدیگر هدیه دهند و امانتداری کنند، در خیر و خوبی خواهند بود.

امروز		فردا	
غروب آفتاب	۱۹:۳۰	اذان صبح	۰۵:۱۴
اذان مغرب	۱۹:۴۹	طلوع آفتاب	۰۶:۴۱
نیمه شب شرعی	۰۰:۲۳	اذان ظهر	۱۳:۰۶

صاحب‌امتیاز دانشگاه آزاد اسلامی | مدیرمسئول محمدامین ایمانجانی | قائم‌مقام علی خضریان | سردبیر مسعود فروغی
معاون اجرایی احسان جباری | مدیر بازرگانی فرهاد جمال‌وندی | مدیر هنری امید بهزادی
دفترمدیرمسئول ۶۶۳۴۸۰۱۶ | تحریریه ۱۸۲-۶۶۷۶۰۱۸۰ | فکس ۶۶۷۶۰۵۰۱ - ۶۶۷۲۶۰۴۷
روابط عمومی ۶۶۷۶۰۴۹۹ | سازمان آگهی‌ها ۶۶۳۴۸۰۴۶و۱۸ | چاپ سازمان چاپ دانشگاه آزاد اسلامی
توزیع نشرگسترامروز | نشانی خیابان حافظ، بعد از پل دوم حافظ، روبه‌روی ساختمان بورس، ساختمان فرهیختگان، طبقه سوم

آزمون

۲۰ روز مانده به برگزاری اولین ماراتن علمی سال

نکاتی که داوطلبان کنکور کارشناسی ارشد باید آن را جدی بگیرند

فرهیختگان کمتر از یک ماه دیگر به برگزاری کنکور کارشناسی ارشد ۹۷ باقی مانده و نزدیک به ۶۲۲ هزار داوطلب منتظر برگزاری این آزمون هستند؛ آزمونی که سرنوشت آنها را برای رفتن به مقطع تحصیلی بالاتر مشخص می‌کند. ۶۲۱ هزار و ۳۲۵ داوطلبی که قرار است در ۶ گروه آموزشی و ۱۴۰ کدرشته شامل ۵۴ کدرشته علوم انسانی، ۱۷ کدرشته علوم پایه، ۲۴ کدرشته فنی و مهندسی، ۲۳ کدرشته کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۳ کدرشته هنر و ۹ کدرشته دامپزشکی در روزهای پنجشنبه و جمعه ششم و هفتم اردیبهشت به رقابت بپردازند.

قطعا کنکور کارشناسی ارشد نیز همانند دیگر کنکورها نگرانی‌هایی را برای داوطلبان به همراه می‌آورد؛ نگرانی‌هایی که حتی با پایان آزمون نیز به پایان نمی‌رسد، چراکه آنها باید تا دهه دوم خرداد برای اعلام نتایج اولیه منتظر بمانند و نتیجه قطعی آزمون‌شان نیز در دهه اول شهریور به اطلاع‌شان خواهد رسید. هرچند زمان زیادی به برگزاری آزمون باقی نمانده، اما در این مدت نیز داوطلبان می‌توانند با رعایت نکاتی هم از لحاظ علمی و هم روحی و جسمانی خود را برای حضور در جلسه آزمون بیش از پیش آماده کنند. شاید یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های داوطلبان این آزمون در این روزها، چگونگی مرور منابع آزمون و جزوه‌ها باشد؛ دغدغه‌ای درست که راهکار خاص خود را نیز دارد. به عبارت دیگر، داوطلبان این روزها باید از شروع مبحث جدید درسی برای یادگیری به‌شدت خودداری کنند؛ کاری که نه‌تنها کمکی به آنها نمی‌کند، بلکه تنها زمان مفید آنها را از بین خواهد برد، از این رو بهتر است داوطلبان به مرور جزوه‌ها و نکات مهم درسی که در طول این مدت یادداشت‌برداری کرده‌اند، بپردازند؛ مساله‌ای که باعث یادآوری مباحث درسی شده و ذهن داوطلبان را برای پاسخگویی به سوالات کنکور آماده نگه می‌دارد.

البته داوطلبان نباید تمام هم و غم خود را برای سطح علمی خود بگذارند، چراکه آمادگی روحی و جسمانی آنها نیز بسیار مهم است، از این رو باید در این روزها به تغذیه و استراحت خود نیز اهمیت ویژه‌ای دهند و از مصرف بی‌رویه غذاهای مضر مانند فست‌فود، شیرینی، نوشابه و... خودداری کرده و به جای آن بیشتر به مصرف میوه، مغزدانه‌ها و میان‌وعده‌های مفید روی آورند، چراکه استفاده از این مواد غذایی هم انرژی موردنیاز بدن را تامین می‌کند و هم باعث سرحال ماندن داوطلبان خواهد شد. از سوی دیگر، داشتن خواب کافی باعث می‌شود مغز عملکرد بهتری داشته باشد؛ موضوعی که قطعا باید داوطلبان به آن توجه کرده و در روزهای منتهی به کنکور، الگوی درستی را برای داشتن خواب کافی در طول شبانه‌روز داشته باشند. این مساله به حدی در عملکرد بهتر ذهن موثر است که بسیاری از کارشناسان به داوطلبان کنکور توصیه می‌کنند برای داشتن خواب مناسب، همانند درس خواندن برنامه‌ریزی کنند، به‌گونه‌ای که هر روز راس یک ساعت مشخص از خواب بیدار شوند. انجام حرکات ورزشی نیز از دیگر توصیه‌ها به داوطلبانی است که می‌خواهند در کنکور کارشناسی ارشد شرکت کنند؛ حرکاتی که نه‌تنها باعث کاهش اضطراب و استرس می‌شود، بلکه با ترشح هورمون آدرنالین به تمرکز بیشتر داوطلبان کمک می‌کند. از این رو بهتر است داوطلبان در روزهای باقیمانده به برگزاری آزمون علاوه‌بر نکات علمی، به مسائل مربوط به بالا بردن تمرکز و عملکرد بهتر ذهن نیز بیش از پیش اهمیت دهند.

کاریکاتور

احسان سلیمانی

حمایت از کالای ایرانی، وظیفه هر ایرانی

حرف آزاد دانشجو

باتلاق Postdoc (پسادکتری)

سعیده مرادی
دانشجوی دکتری
فیزیولوژی دانشگاه تبریز

شکایت از دوره Postdoc در همه دنیا ناشی از کار زیاد، حقوق و درآمد پایین، عدم قدردانی و احتمالا کار زاید و بی‌هدف است. اما مساله بدیهی آن است که همه افرادی که به این دوره وارد می‌شوند، چندین سال از عمرشان را در آموزش و تحقیق در دوره Postdoc سرمایه‌گذاری می‌کنند، به امید آنکه پس از گذراندن این دوره، یک موقعیت شغلی خوب و متناسب با مهارت‌های تحقیقاتی‌شان فراهم شود. اما امروزه کمبود موقعیت شغلی استادیاری این هدف را کم‌رنگ و کم‌رنگ‌تر می‌سازد. در نتیجه به پست‌داک‌ها به‌عنوان همکاران تحقیقاتی، استادیاران همکار استخدام‌نشده یا دانشمندان میهمان می‌نگرند؛ یعنی هر چیزی که به ظاهر خوب است و در حقیقت بی‌معنی است.

تعبیر و تعریف نادرست یک کلمه همیشه بیانگر آن است که مشکلی وجود دارد؛ این موضوع در مورد کلمه پست داک نیز صدق می‌کند. از طرفی در دانشگاه‌ها، موقعیت هیات‌علمی شدن به خاطر اساتیدی که از بازنشستگی امتناع می‌کنند، کاهش یافته است. همچنین بازار شغل‌های آکادمیک به علت روابط بین‌فردی و فقدان موقعیت‌های جدید و مستقل کمیاب شده است و تمام این مشکلات منجر به ایجاد ترافیک سنگینی در پایان راه پست‌داک می‌شود. در نتیجه آنهایی که در تونل پست‌داک گرفتار می‌شوند، باید یک دوره دوم یا سوم آموزش پست‌داک را بگذرانند.

اما طولانی بودن دوره پست‌داک نیز نه‌تنها روی رزومه حرف‌های افراد خیلی جالب به نظر نمی‌رسد، بلکه از ظاهر بدی نیز برخوردار است. تقریبا حقوق ۸۰ درصد Postdocها از طریق گرنت‌های اساتید راهنمایشان پرداخت می‌شود. این موضوع، خود دارای مزایا و معایب فراوانی است.

اما مساله مهم و اشکال اساسی، وابستگی بیش از حد بسیاری از پست‌داک‌ها به استادهای راهنمایشان است. این وابستگی، موجب سوءاستفاده از آنها می‌شود که مقدار آن نیز در حال افزایش است. دکترهای فارغ‌التحصیل کشورهای ثروتمند، معمولا این مشکل را ندارند، زیرا آنها می‌توانند از حمایت‌های بورسیه‌های کشور خود بهره‌مند شوند، اما در کشور ما قطعا این مشکل وجود خواهد داشت، چون دستمزدها می‌تواند به صلاحدید استاد راهنما کم یا متوقف شود و این مساله، خود دلیل دیگری است که پست‌داک‌ها را به صورت کامل به استاد راهنما وابسته می‌کند.

متاسفانه حتی پست‌داک‌هایی وجود دارند که برای ۲۵ یا ۵۰ درصد حقوق واقعی‌شان کار می‌کنند و حتی مجبورند به صورت تمام‌وقت کار کنند. دوره پست‌داک می‌تواند ناامن‌ترین و آسیب‌پذیرترین دوران زندگی مشترک زوجین به دلیل نبود آینده‌ای روشن و حتی نبود حقوق کافی برای گذران زندگی باشد.

عدم وجود نظارت‌های کافی موجب خواهد شد Postdocها به نیروهای کار باهوش و ارزان آزمایشگاهی تبدیل شوند. ما دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دکتری نباید به دام تکرار این دور باطل و این باتلاق گرفتار شویم، چون همان‌گونه که در دوره دکتری حقوقی دریافت نکردید، بیمه‌ای نداشتید و صدای شما را کسی نشنید، در پسادکتری نیز همین اتفاق‌ها خواهد افتاد. روسای دانشگاه‌ها هیچ احساس مسئولیتی نسبت به پست‌داک‌ها ندارند. بسیاری از پست‌داک‌ها حتی بیمه مناسبی هم ندارند. حقوقی متناسب با ساعات کاری خود دریافت نمی‌کنند و قطعا بعد از این دوران سن شما نیز برای استخدام بالاتر خواهد رفت و کم‌کم از چرخه استخدام خارج خواهید شد و دقیقا هدف اصلی برای حمایت از دوره پست‌داک همین است؛ خارج کردن بسیاری از نیروهای کار از چرخه طلب شغل به واسطه شرط سنی.

«فرهیختگان» آماده انتشار نظرات مختلف دانشجویان و اساتید در این ستون است. راه ارتباطی ما @fdn_uni

توییت دانشجویی

حاشیه‌نگاری

خدمت‌رسانی ناهماهنگ در کرمانشاه چه مشکلاتی به وجود آورده است؟

روایت آسیب‌شناسانه یک دانشجوی علوم اجتماعی از گروه‌های امدادرسان حاضر در مناطق زلزله‌زده

بیش از پنج ماه از زلزله کرمانشاه می‌گذرد و از آن زمان گروه‌های بسیاری دست به کار شده‌اند و کمک‌های نقدی و غیرنقدی بسیاری جمع‌آوری شده‌است؛ نهادهای دولتی و غیردولتی، سلبریتی‌ها و... از ظرفیت‌های اجتماعی خود برای جمع‌آوری کمک‌های مردمی استفاده کردند، اما هنوز آن‌طور که باید مشکلات این منطقه حل‌وفصل نشده است. آنهایی که همین ایام نوروز را در این مناطق به صورت گروه‌های جهادی سپری کرده‌اند، از مشکلات بسیاری در این منطقه سخن می‌گویند.

یکی از دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران که از اولین روزهای زلزله کرمانشاه در این منطقه حضور داشته و تعطیلات عید را هم در این منطقه سپری کرده است، در گفت‌وگو با «فرهیختگان» نکات قابل‌تاملی از مشاهدات خود بیان کرد.

علیرضا کیا، دانشجوی رشته علوم اجتماعی دانشگاه تهران تاکنون چهار بار به این مناطق سفر و مشاهدات خود از ۱۲ روستای این مناطق را بیان کرده است. کیا به «فرهیختگان» می‌گوید: «از پنج ماهی که از زلزله کرمانشاه گذشته، یک‌سری مشکلات همچنان حل‌نشده باقی مانده که این تشابه بسیاری با سایر مشکلات جاری در حوزه فقرزدایی در کل کشور دارد و ناشی از عدم مدیریت صحیح است.»

این دانشجوی علوم اجتماعی مهم‌ترین و اولین مشکل در حوزه فعالیت‌های گروه‌هایی را که برای کمک‌رسانی در این منطقه حاضر می‌شوند، نبود وحدت رویه در انجام خدمت‌رسانی می‌داند و می‌گوید: «اولین نکته‌ای که در این مناطق به چشم می‌آید، این است که یک سازمان یا نهاد مشخص که وظیفه ایجاد هماهنگی میان گروه‌ها را برعهده داشته باشد، وجود ندارد و همان نهادهایی هم که هستند، برای خیلی‌ها مرجعیت ندارند.» کیا می‌افزاید: «شما در این مناطق بسیاری از گروه‌های جهادی را می‌بینید که هرکدام به تشخیص خود مشغول انجام کاری هستند. مثلا هیچ وحدت رویه‌ای بین گروهی که تمام‌پزشک هستند یا گروهی که عمرانی یا فرهنگی هستند وجود ندارد و اینها عموما توجهی به همان نهادهای حاضر که می‌توانند هماهنگی‌هایی ایجاد کنند، ندارند.»

این دانشجوی دانشگاه تهران با انگشت‌شمار دانستن گروه‌های هماهنگ گفت: «در این ایام گروه‌های بسیاری از مساجد، هیات، «ان‌جی‌او»های مردمی و گروه‌های جهادی دانشجویی به مناطق آمده‌اند و گروه‌های جهادی دانشجویی به این جهت که تحت‌نظر سازمان بسیج دانشجویی عمل می‌کنند، به‌نسبت موفق‌تر از سایرین هستند، اما در سایر موارد هیچ توجهی به اینکه نیاز منطقه چیست و اولویت‌ها با کدام است، نمی‌شود.»

این فعال حوزه اجتماعی مشکل دیگری را که در این مناطق وجود دارد، نوعی مشکل فرهنگی در میان مردم منطقه دانست و گفت: «در بسیاری از روستاها هم تجهیزات جدید و دست‌نخورده وجود دارد که رها شده است، به‌عنوان مثال خیرین تجهیزات کامل سرویس بهداشتی را عرضه کرده‌اند، اما آبگرمکن‌ها در انباری بلااستفاده مانده است یا اینکه می‌شود گفت بیش از نیاز مردم منطقه کانکس تهیه شده، اما شما می‌بینید که فردی بیش از نیاز خود کانکس دارد و فرد دیگری از این امکانات محروم مانده است.»

او در این باره ادامه می‌دهد: «برخی امکانات عمومی توسط نهادها و خیرین تهیه شده و در مناطق استقرار یافته است، اما برخی خانواده‌ها به جهت نزدیک بودن این امکانات در محل استقرار خود اجازه استفاده به سایرین را نمی‌دهند.»

به گفته این دانشجوی فعال گروه‌های جهادی مشکل دیگر در رابطه با خیرین، سلبریتی‌ها هستند که با استفاده از ظرفیت اجتماعی خود کمک‌هایی را جمع‌آوری کرده‌اند. کیا در این‌باره می‌گوید: «متاسفانه برخی از این افراد خود را به نوعی منجی کرمانشاه می‌دانند و به تاکیدات نهادهای مسئول توجهی ندارند و نتیجه این مساله برخورد احساسی و عدم موفقیت در توزیع امکانات می‌شود.»

او می‌افزاید: «به‌عنوان مثال، خیری درخواست جرثقیل برای ارسال کانکس داده بود، اما به نتیجه مطالعات پژوهشی و نیازسنجی مناطق توجهی نداشت و می‌گفت خودش باید به این تشخیص برسد که کانکس را به کجا ببرد. نتیجه این برخورد احساسی این شد که او نتوانست اقلام جمع‌آوری‌شده را توزیع کند و حتی کار به درگیری و نزاع کشیده شد.»

کیا مشکل دیگر را در حوزه دهیاران دانست و گفت: «طبیعتا برخی گروه‌ها ترجیح می‌دهند به صورت تشکیلاتی امکانات را از طریق دهیاران توزیع کنند، اما متاسفانه برخی دهیاران در ابتدای امر امکانات را میان بستگان و نزدیکان خود توزیع می‌کنند و در نتیجه، روابط فامیلی برخی را محروم از امکانات می‌کند.» او البته یک نمونه موفق را نیز در روستای رمکی از روستاهای سرپل ذهاب دانست و گفت: «دهیار این روستا برای هر خانواده سرگروهی را مشخص کرده بود و با شفاف کردن امکانات در اختیار گرفته‌شده مشارکت مردمی را هم جلب کرده بود، در نتیجه اقلام به‌صورت مناسب در این روستا توزیع شد.»

عدم به‌کارگیری پژوهشگران علوم اجتماعی مشکل دیگری است که این فعال دانشجویی به آن اشاره می‌کند و می‌گوید: «این عالمان و اساتید علوم اجتماعی هستند که با پژوهش‌های خود می‌توانند به توزیع عادلانه و علمی امکانات کمک کنند. علاوه‌بر این، آنها می‌توانند طیف‌های مختلف نخبگان را حساس کنند تا از اشتباهاتی که بعضا از سوی گروه صورت می‌گیرد، جلوگیری کرده باشند. مثلا در روستای حسن سلیمان یک گروه وسایل بازی مرسوم در مجتمع‌های آپارتمانی را تهیه و راه‌اندازی کرده بود، حال اینکه تفریح کودکان آن منطقه کوهنوردی است و اساسا این امکانات با نیازها و بافت منطقه همخوانی ندارد.»

او می‌گوید: «نبود پژوهشگران علوم اجتماعی آسیب دیگری دارد و آن اینکه هر گروه می‌خواهد خودش پژوهش و نیازسنجی کند و در نتیجه مردم هر روز شاهد افرادی هستند که ادعای پژوهش و تحقیق دارند.»

این دانشجوی علوم اجتماعی پیشنهادی هم برای عدم مرجع‌پذیری گروه‌های کمک‌رسان داشت و گفت: «متاسفانه بسیاری از گروه‌های کوچک حاضر نیستند تحت نظر یک سازمان بالادستی فعالیت کنند. راه‌حل این است که یک گروه از پژوهشگران علوم اجتماعی نتیجه تحقیقات خود را به گروه‌های حاضر ارائه دهند که مثلا نیمی از جمعیت فلان روستا شیعه و نیمی دیگر اهل تسنن هستند یا در فلان روستا مهم‌ترین نیاز امکانات پزشکی یا عمرانی است و این شفافیت می‌تواند در حوزه وضعیت منطقه، این تکثر را حل‌وفصل کند، اما در حال حاضر هر گروهی خودش می‌خواهد تحقیقات میدانی کند.»